

№23 орта мектебінің
Қазақ тілі және әдебиеті
пәнінің мұғалімі
Мухсинова Айгул
Мухсиновна

Ашық тәрбие сабаты

Өлсө Өлер табиғат, адам Өлмес.
Ол бірақ Қайтіп келіп ойнап – құлмес.
Мені мен, мәнікінің айырылғанын,
“Өлді” деп ат Қойыпты Өңкей білмес.

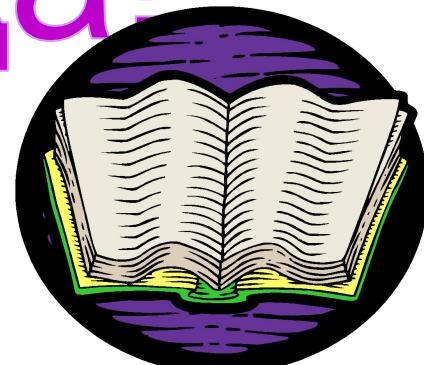
Көп адам дүниеге бой алдырған,
Бой алдырып, аяғын көп шалдырған.
Өлді деуге сыя ма, айтыңдаршы.
Өлмейтұғын артына сөз Қалдырған.

Ашық тәрбие сағатының тақырыбы:

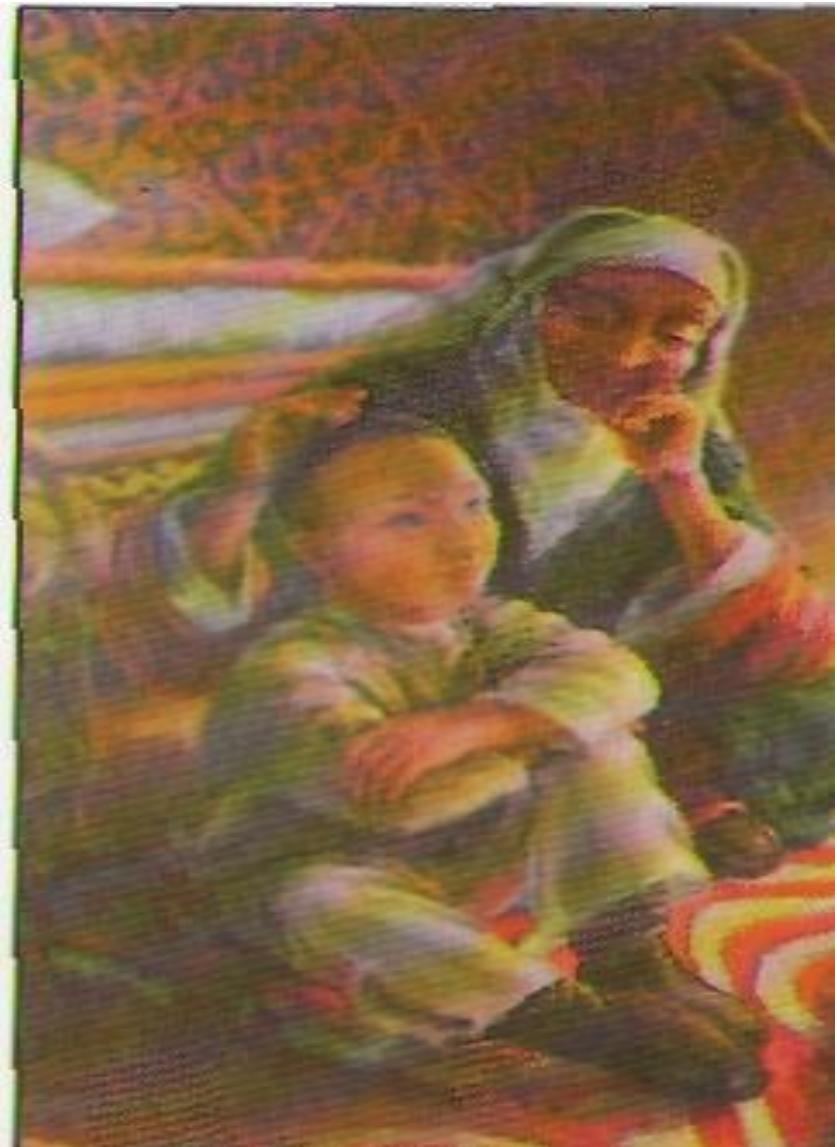
"Абайды оқы -
таңырқа!"

Максаты :

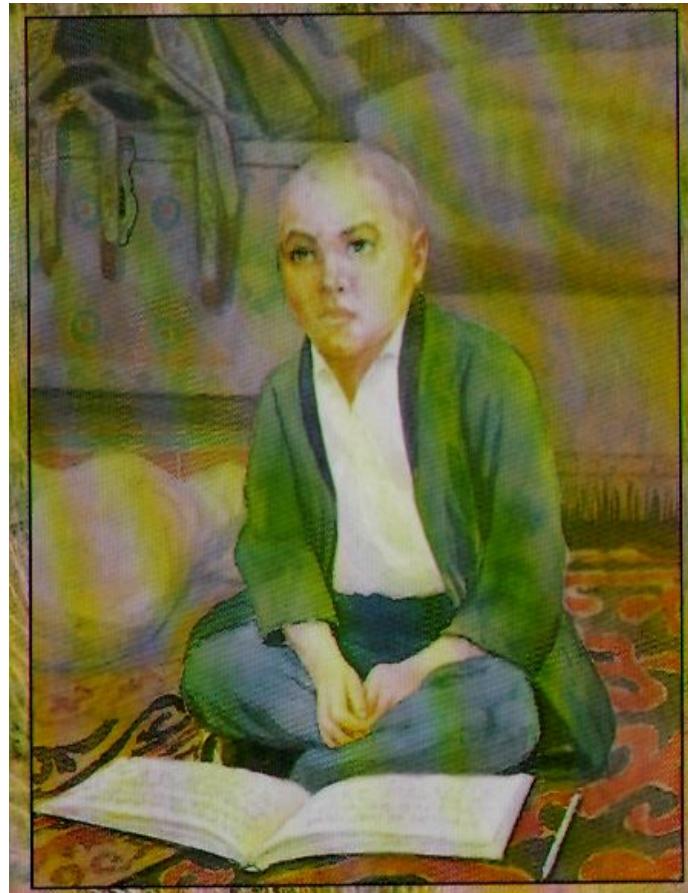
- **Білімділік:** Оқушыларды Ұлы ақын - А. Құнанбайұлының балалық және жастық шағы, өскен ортасымен таныстыру. Ақындығы мен композиторлығын таныту. Жас үрпакты Абай шығармашылығын танып, өсуге тәрбиелу.
- **Тәрбиелік:** Гуманистік, адамгершілік, еңбек, имандылық тәрбиесін беру.
- **Шығармашылық:** Абай шығармашылығын сүйіп оқуға, қадірлеуге, асыл мұрасындағы есте сақтауға баулу.

• Абайдың шын аты Ибраһим болған. Абай деп өжесі Зере еркелетіп Қойған. Бала кезінде еki ананың арасында тел өскен Абайды жеңгелері Телғара деп еркелетіпті. Тіпті М. Өуезовтың өзі Абай туралы жазбақ болған романын ең алғаш “Телғара” деп атаған екен. Сол телғараның дана Абайға айналып, Ұлы ақын болу жолына көз салып көрөлік.

Абайдың бар өмірі өзі түшп
өскен Шыңғыс болысы, Қазіргі Абай
ауданы, Бұрынғы Семей облысында
өтті. Ұлы ақын 1845 жылы өйгілі
Қасқабұлақ басында, киіз Үйде
дүниеге келді. Өкесі Құнанбай бүкіл
Тобықты елінің Қаһарлы өміршісі,
Қатыгез, ал шешесі Ұлжан керісінше
ағайын-туысқа Қайырымды, мінезі
жұмсақ, тілге бай адам болған. Міне,
сөбі шағынан-ақ Абай от пен судай
екі ұдай, кереғар мінезді адамдар
ортасында өмір кешті. Аяулы әжесі
Зере мен анасы Ұлжанның жас бала
Қиялы мен санасының, мінез-Құлқының
Қалыптасуына өсері мол болды. Ол
екеуі айтқан ертегі, ақыз-өңгіме,
күлдіргі, мысқыл, ел басынан өткен
тарихи оқиғалар зерделі бала-
Абайдың санаына біртіндеп сіңе
берді. Осылайша, бала Абай өз
халқының рухани ой Қазынасына
қанығып өсті.

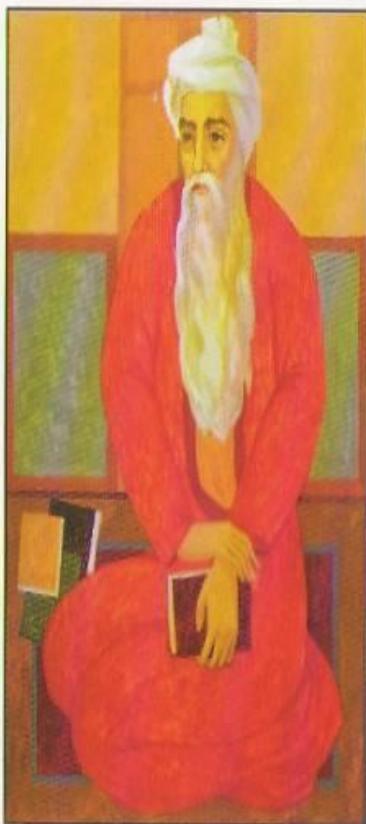

Абай ауылда ескіше сауат ашып, Семейдегі Ахмет Ризаның медресесіне оқуға түседі. Алайда, әкесі Абайды билік ісіне араластырып, баулу үшін оқуын аяқтатпай, 14 жасында қайтарып алады. Абайдың медреседегі оқуы осымен аяқталадады.

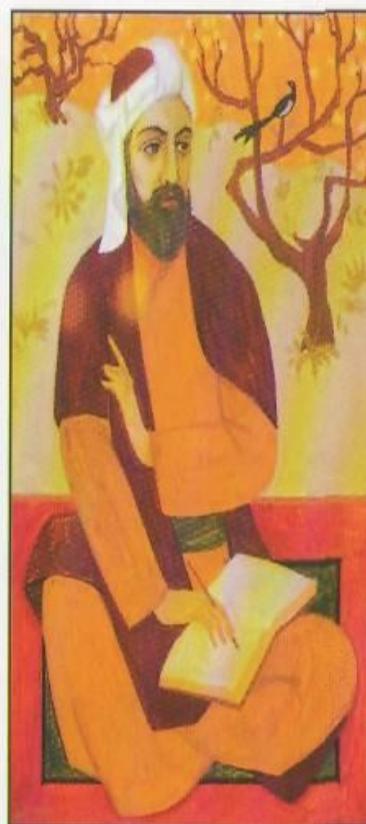

Әл-Фараби

Фирдоуси

Низами

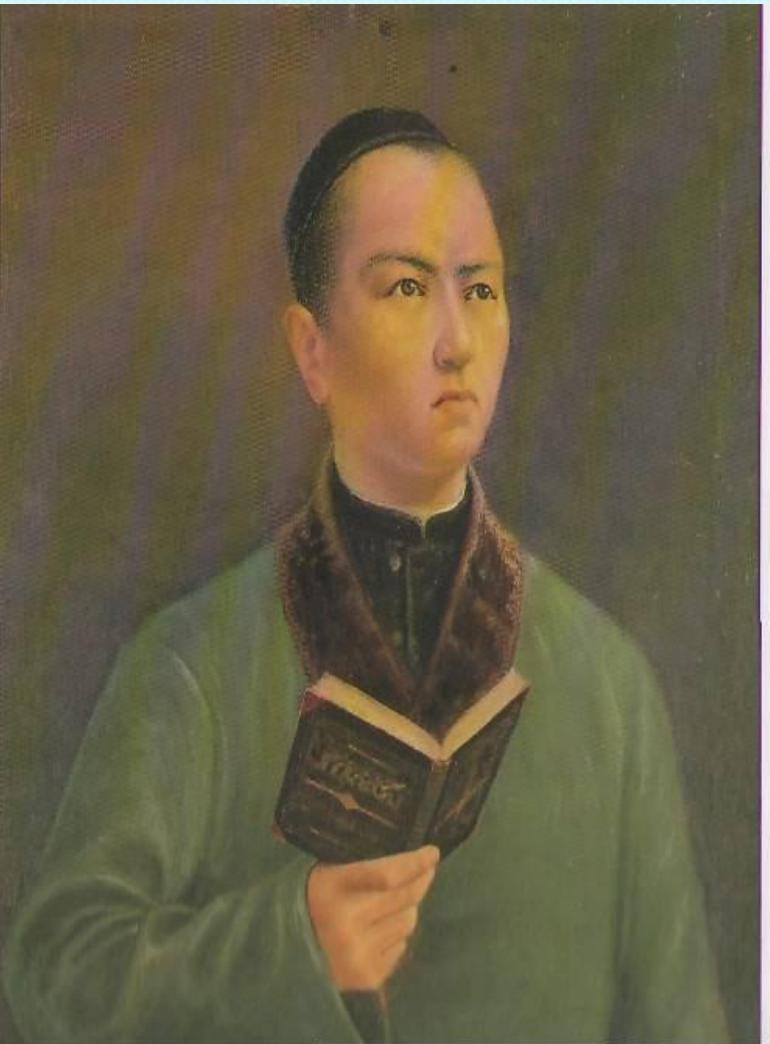

Науай

Абай Шығыстың классик ақындары Фирдоуси, Низами, Науай, Әл-Фараби және т.б. Шығармаларын Қызыға оқыды. Оның шығыс классиктеріне деген ынтасының зор болғаны сонша, өлең жазуға деген алғашқы талпынысы соларға сиңудан басталды.

Туған елінің, Шығыс пен
Батыстың рухани ой
қазыналарынан нәр алып, өз
халқын ғылым мен өнерге
жетелеуді армандаған Абай
Құнанбаев: “Жасымда ғылым
бар деп ескермедім” деген өлең
жазған.

Ақынның айтпақ өсietі

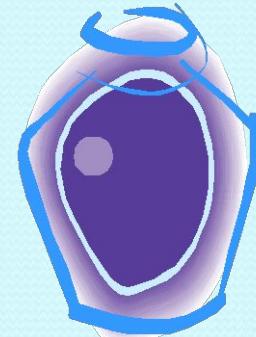

Ғылым-білімге неғұрлым
ертерек, бала кеңден
ден Қойсандар – кейін
Өкінбейсіңдер

Балғын шақтарыңда оқыған
кітап, алған білім тасқа
басылғандай мәңгі-бақи
естеріңде Қалмақ дегенді
меңзейді.

Абайдың Әр Өлеңі бізді
жақсы болуға, жаман Әдеттерден
жиренуге тәрбиелейді.

Ғылым таппай мақтанба

Ғылым таппай мақтанба,
Орын таппай баптанба,
Құмарланып шаттанба,
Ойнап босқа күлуге.

Бес нәрседен қашық бол,
Бес нәрсеге асық бол.

Адам болам десеніз.
Тілеуің, өмірің алдында
Оған қайғы жесеніз.

Өсек, өтірік, мақтаншақ,
Еріншек бекер мал шашпақ-
Бес дұшпаның, білсеңіз.

Талап, еңбек, терең ой,
Қанағат, рақым ойлап қой-
Бес асыл іс, көнсеніз.
Жамандық көрсөң нәфрәтлі,

Суытып көңіл тыйсаңыз.
Жақсылық көрсөң ғибрәтлі,
Оны ойға жисаңыз.
Ғалым болмай немене,
Балалықты қисаңыз?

Болмасаң да, ұқсап бақ,
Бір ғалымды көрсөңіз.
Ондай болмақ қайда деп,
Айтпа ғылым сүйсеніз.

Сізге ғылым кім берер,
Жанбай жатып сөнсеңіз?
Дүние де-өзі, мал да -өзі
Ғылымға көңіл берсөңіз.

Білгендердің сөзіне,
Махаббатпен ерсөңіз..

Білімдіден шыққан сөз

Білімдіден шыққан сөз
Талаптыға болсын кез.
Нұрын, сырын көруге
Көкірегінде болсын көз.

Жүргегі — айна, көңілі — оят,
Сөз тыңдамас ол баяу.
Өз өнері тұр таяу,
Ұқпасын ба сөзді тез?

Әблет басқан елерме
Сөзге жуық келер ме?
Тұзу сөзге сенер ме
Тұзелмесін білген ез?

“Айтшы-айтшылап” жалынар,
Ұққыш жансып шабынар.
Ұқпай жатып жалығар
Ұйқылы-ояу бойкүйез.
Жас баладай жеңсікқой,

Байлаулы емес ақыл ой,
Ойлағаны — айт пен той,
Ыржаң-қылжаң ит мінез,,
Сұлу қыз бен я батыр

Болмаған соң, тәңірі алғыр,
Шығып кетер, я қалғыр,
Оған ақыл — арам без.
Жақсыға айтсаң, жаны еріп,
Ұғар көңіл шын беріп,
Дертің ішіне ем көріп,
Неге алтынды десін жез.
“Ой, тәңір-айшыл” кер есек,
Құлық, сұмдық не өсек
Болмаған соң, бір есеп —
Мейілі қамқа, мейілі бөз.

Мен жазбаймын өлеңді ермек үшін

Мен жазбаймын өлеңді ермек үшін,
Жоқ-барды, ертегіні термек үшін.
Көкірегі сезімді, тілі орамды
Жаздым ұлгі бермек үшін.

Бұл сөзді тасыр ұқпас, талапты ұғар,
Көңіліңнің көзі ашық, сергек үшін.
Тұзу кел, қисық-қыңыр, қырын келмей,
Сыртын танып іс бітпес, сырын көрмей.

Шу дегенде құлағың тосаңсиды,
Өскен соң, мұнда сөзді бұрын көрмей.
Таң қаламын алдыңғы айтқанды ұқпай,
Және айта бер дейді жұрт тыным бермей.

Сөз айттым «әзірет Әлі, айдаңарсыз»,
Мұнда жоқ «алтын иек, сары ала қыз».
Кәрілікті жамандап, өлім тілеп,
Болсын деген жерім жоқ жігіт арсыз.

Әсіресе қызыл емес деп, жиренбеңіз,
Тұбі терең сөз артық, бір байқарсыз.
Батырдан барымташи туар даңғой.
Қызышыл да, қызықшыл да әуре жан ғой.

Арсыз, малсыз, ақылсыз, шаруасыз,
Елермелі маскүнем байқалған ғой.
Бес-алтымисыз бәңгі құлсе мәз боп,
Қиналмай, қызыл тілім, кел тілді ал, қой!

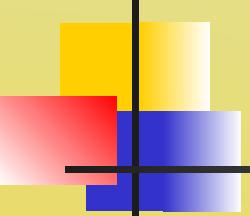
Өлеңі бар, өнерлі інім, сізге
Жалынамын, мұндей сөз айтпа бізге.
Өзге түгіл өзіңе пайдасы жоқ,
Есіл өнер қор болып кетер түзге...

● Абайдың ұлы ақын болуының бір сырғы
сурет салып оған жаң бітіруінде.
“Қыс” деп аталатын өлеңнің бір
шумағын есімізге түсірейік ...

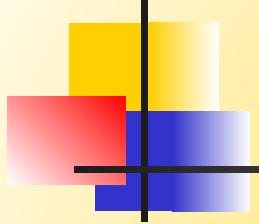
- Абай ақындық өнерге 40 жасынан асқанда құлай беріліп, өмірінің сонына дейін созылған 20 жылдық әдеби қызметінде 8000 өлең жолы мен 46 нақыл сөзін жазып қалдырды. Ол нақыл сөздер “Абайдың қара сөздері” деп аталады.

Абайдың 31-ші қара сөзі

- Естіген нәрсені ұмытпастыққа төрт түрлі себеп бар. Әуелі-көкірегі байлаулы болмақ керек. Екінші-сол нәрсені естігенде я көргенде ғибратлану керек, көңілденіп, ынтамен ұғыну керек. Үшінші-сол нәрсені, ішінен бірнеше уақыт қайтарып, ойланып, көңілге бекіту керек. Төртінші-ой кеселді нәрселерден қашық болу керек. Егер ой кез болып қалса, салынбау керек. Ой кеселдеріне: уайымсыз, салғырттық, ойыншы күлкішілдік, я бір қайғыға салыну, я бір нәрсеге құмарлық пайда болу секілді. Бұл төрт нәрсе- күллі ақыл мен ғылымды тоздыратын нәрселер.

Абайдың әнге деген сүйіспенешілігі

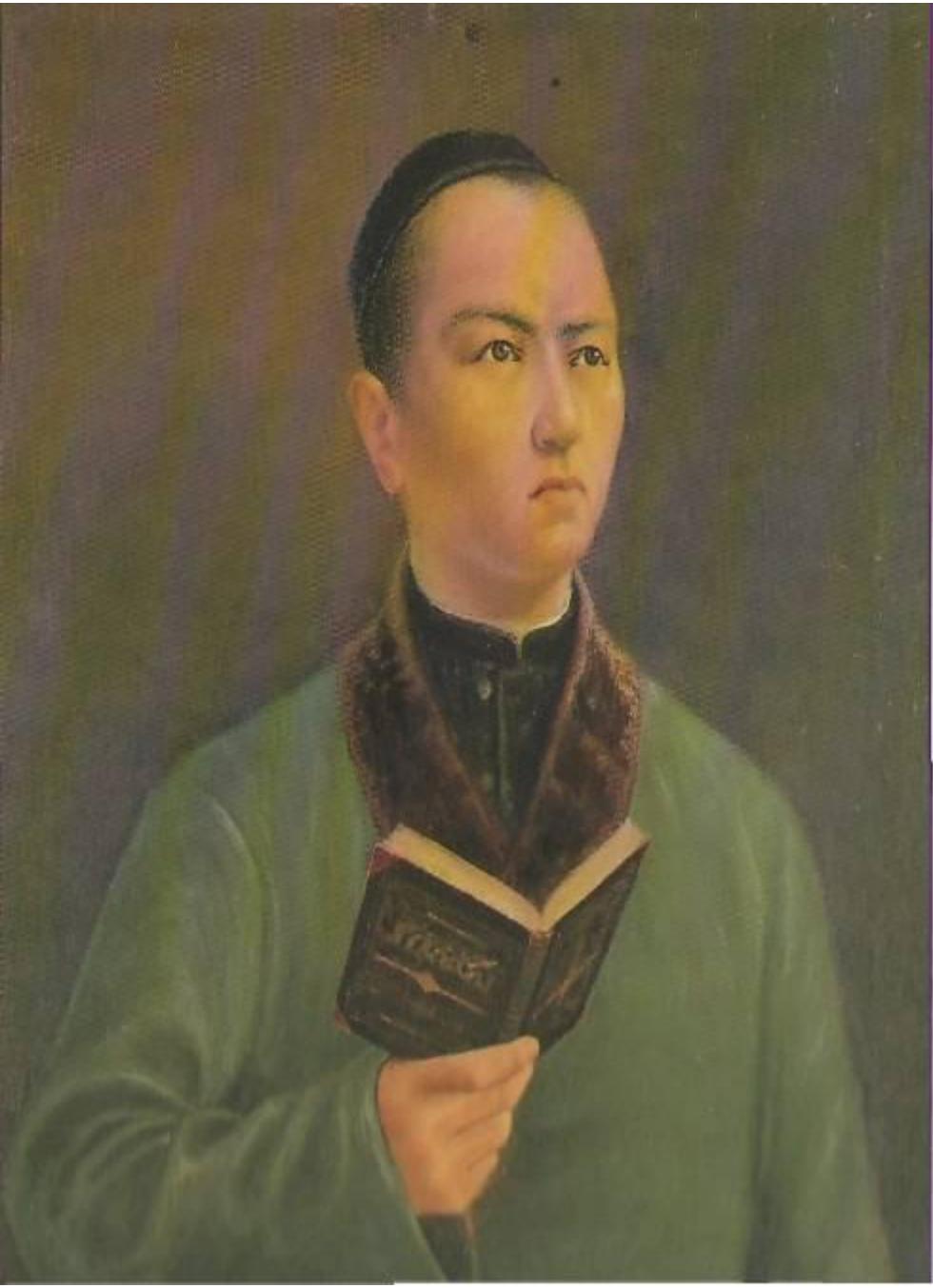
Кұлақтан кіріп бойды алар,

Әсем ән мен тәтті күй.

Көңілге түрлі ой салар,

*Әнді сүйсен, менше сүй,-ден
білдірген*

Көзімнің қарасы

Көзімнің қарасы,
Көңлімнің санасы.
Бітпейді іштегі,
Ғашықтық жарасы

Жылайын жырлайын,
Ағызып көз майын.
Айтуға келгенде,
Қалқама сөз дайын

Жүректен қозғайын,
Әдептен озбайын,
Өзі де білмей ме,
Көп сөйлеп созбайын?

“ЖҰлдызды сағат” ойыны

1. Абай қай жылы туды?

1855, 1963, 1845;

2. Қай жерде туды?

Семей, Алматы, Торғай

3. Әкесінің аты кім?

Үрғызбай, Өскенбай, Құнанбай;

4. Абай қай рудан?

Жігітек, Бекенші, Тобықты;

5. Анасының, әжесінің аттары кім?

Әйгерім, Зере, Ұлжан;

Көңіл қоюп тыңдағандарыңызға

КӨП РАХМЕТ!

